วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) 2568
Journal of Educational Review Faculty of Educational in MCU Vol. 12 No. 3 (September-December) 2025
ISSN: 2673-0030 (Online) https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDMCU

# ศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13

# AN ASSESSMENT OF STUDENTS' NEEDS AND EXPECTATIONS REGARDING GUIDANCE SERVICES IN PHRAPARIYATTIDHAMMA SCHOOL, GROUP 13

[1]พระศรัญย์ ช้างกุล PhraSarun Changkulg
[2]พระครูปลัดมารุต วรมงฺคโล PhrakhrupaladMarut Woramongkhalo
[3]สายหยุด มีฤกษ์ Sayyud Mererk
[1, 2, 3]มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author E-mail: saran.changkun@gmail.com

Article Received: June 24, 2025. Revised: December 28, 2025. Accepted: December 29, 2025.

**บทคัดย่อ**

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำนวน 155 รูป ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้อำนวยการและครูแนะแนวของโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำนวน 6 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านบริการติดตามผล ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการสารสนเทศ และด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ตามลำดับ และความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านบริการจัดวางตัวบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านบริการติดตามผล ตามลำดับ 2) นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ที่มีอายุ ระดับชั้น และระดับการศึกษาทางธรรม แตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักเรียนที่มีพรรษาแตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวโดยรวม ไม่แตกต่างกัน และ 3) ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการและความคาดหวังต่อ การให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ**: ความต้องการ, ความคาดหวัง, การให้บริการแนะแนว, โรงเรียนพระปริยัติธรรม

**Abstract**

The objectives of this research article were: 1) to study the needs and expectations regarding guidance services of students at Phrapariyattidhamma School in Group 13; 2) to compare the needs and expectations regarding guidance services of students at Phrapariyattidhamma School in Group 13, classified by students' personal factors; and 3) to study the factors related to the needs and expectations regarding guidance services of students at Phrapariyattidhamma School in Group 13. This research was a mixed-methods study, using questionnaires to collect quantitative dada from a sample of 155 students from Phrapariyattidhamma School in Group 13, and an interview to collect qualitative data from 6 key informants including the director and guidance counselors of the school. Data analysis included means, standard deviations, t-tests, One-way ANOVA, Pearson correlation analysis, and content analysis.

Findings of the study were as follows: 1) The overall need for guidance services of students at Phrapariyattidhamma School in Group 13 was at the highest level across all dimensions, with the individual student data collection service having the highest average, followed by the service for tracking results, counseling services, information services, and personal placement services, respectively. Regarding students' expectations, the overall level was high across all aspects, with the personal placement service having the highest average, followed by the information service, guidance services, individual student data collection services, and result tracking services, respectively. 2) Students with different ages, grade levels, and religious education levels showed significant statistical differences in their overall needs and expectations for guidance services at the 0.05 level. In contrast, variations in the length of ordination (years in the monkhood) did not result in significant differences in their needs or expectations. 3) Self-confidence, motivation, attitude towards self-development, and the quality of services all showed a positive correlation with the needs and expectations for guidance services of students at Phrapariyattidhamma School in Group 13, with statistical significance at the 0.05 level.

**Keywords**: Needs, Expectations, Guidance Services, Phrapariyattidhamma School

**บทนำ**

การจัดบริการแนะแนวถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนในทุกระดับชั้นมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต จึงสมควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้าน ตามความต้องการและความสนใจเป็นหลัก ซึ่ง Omosule (2013) ได้แบ่งการแนะแนวไว้ 3 ประเภท ได้แก่ การให้การปรึกษาด้านการศึกษา การให้การปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม และการให้การปรึกษาด้านอาชีพ โรงเรียนหลายแห่งได้จัดให้มีบริการแนะแนวเหล่านี้เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาผู้เรียนซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิผล ดังนั้น บริการแนะแนวในระบบโรงเรียนมีความจำเป็น

สำหรับผู้เรียนเนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากระบบการศึกษา และส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมการแนะแนวและให้การปรึกษาควรเน้นที่การป้องกันและพัฒนา ไม่ใช่การรักษาภายหลัง โดยโรงเรียนควรส่งเสริมพัฒนาโปรแกรมแนะแนวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและทำงานในลักษณะการร่วมมือกันระหว่างครูและผู้บริหารโรงเรียนจึงจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด (วนัญญา แก้วแก้วปาน, 2565)

โรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 3 โรงเรียน ได้ดำเนินงานแนะแนวเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาคุณลักษณะนักเรียน 3 ด้านคือ (1) พัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคม ปัจจุบันส่วนใหญ่ปัญหาในการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปัญหาด้านปริมาณการขาดบุคลากรครูแนะแนวโดยตรงสายในสถานศึกษา ครูแนะแนวมีภาระงานสอนและภารกิจอื่นๆ มากกว่างานแนะแนวที่ต้องรับผิดชอบโดยตรง (2) ปัญหาด้านบุคลากรแนะแนวส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาแนะแนวโดยตรงเฉพาะในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรระยะสั้นหรือเคยผ่านการเรียนวิชาการแนะแนวเบื้องต้นเท่านั้นหรือไม่ก็จำใจต้องปฏิบัติงานแนะแนวตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (3) บุคลากรแนะแนวขาดความรู้ ทักษะ ความเข้าใจ และเจตคติ ที่แตกต่างกัน เพราะผู้สนับสนุนไม่ทราบถึงความต้องการความจำเป็น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของการให้บริการแนะแนวกับนักเรียนเป็นอย่างมาก แต่ยังไม่มีงานวิจัยใดศึกษาความต้องการบริการแนะแนวของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ทำให้ยากที่จะศึกษาและพัฒนาการดำเนินงาน และยังขาดความรู้ทักษะและประสบการณ์ในการแนะแนวระหว่างครู ผู้ปกครองนักเรียนรับรู้และเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นในการบริหารงานแนะแนว ทำให้ยากที่จะศึกษาและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ โรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 เป็นโรงเรียนหนึ่งที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานแนะแนวแก่นักเรียน โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแนะแนวทุกระดับชั้นและมีบริการแนะแนวแก่นักเรียนทุกคน เนื่องจากการแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่ต้องจัดขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนให้เจริญก้าวหน้าถึงขีดสุด และเป็นการเตรียมนักเรียนสู่เส้นทางชีวิตในอนาคตต่อไป (มนตรี อินตา, สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ และมนทกานต์ เมฆรา, 2561)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนรวมถึงการจัดบริการแนะแนว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 เพื่อนำมาพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ผลจากการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลเสนอแนะผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูผู้สอน โรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ด้านการวางแผนการดำเนินงานแนะแนวอันจะส่งผลให้สามารถบริหาร การดำเนินงานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสอดคล้องกับสภาพความต้องการของนักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ตรงตามเป้าหมายของการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนพึ่งตนเองได้ เป็นพลเมืองที่ดีตามทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกพลิกผันที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม

**วัตถุประสงค์การวิจัย**

1. เพื่อศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13

**วิธีดำเนินการวิจัย**

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธีโดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ในการวิจัยเชิงปริมาณคือ นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำนวน 251 รูป กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำนวน 155 รูป โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้ตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) เลือกตัวอย่างตามความน่าจะเป็น โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และใช้วิธีการจับฉลาก

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 6 ราย ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูแนะแนวของโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ประกอบด้วย โรงเรียนมังกรกมลาวาสวิทยาลัย จำนวน 2 ราย โรงเรียนวัดหมื่นพุทธวิทยา จำนวน 2 ราย และโรงเรียนวัดโพธิทัตราชวิทยาลัย จำนวน 2 ราย โดยการเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม ได้แก่ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ อายุ ระดับชั้น พรรษา และระดับศึกษา ทางธรรม ใช้แบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก ส่วนที่ 2 ความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) พัฒนาแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย 4) นำเสนอร่างเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนของคำถาม และความเหมาะสมของภาษา 5) หาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC) โดยจะคงข้อความหรือคำถามที่มีค่าดัชนีที่ 1.00 ไว้ 6) ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha) และ 7) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบก่อนจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพคือ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ 2) การวิเคราะห์ความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา 3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์ต่อความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการ วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยเลือกใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) 4) การวิเคราะห์เนื้อหา

**สรุปผลการวิจัย**

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 โดยภาพรวม

| ความต้องการต่อการให้บริการแนะแนว | $\bar{x}$ | S.D. | แปลความหมาย |
|---|---|---|---|
| 1. ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล | 4.22 | 0.57 | มากที่สุด |
| 2. ด้านบริการสารสนเทศ | 4.14 | 0.56 | มาก |
| 3. ด้านบริการให้คำปรึกษา | 4.16 | 0.58 | มาก |
| 4. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล | 4.03 | 0.58 | มาก |
| 5. ด้านบริการติดตามผล | 4.19 | 0.55 | มาก |
| **ภาพรวม** | **4.15** | **0.40** | **มาก** |

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านบริการติดตามผล ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการสารสนเทศ และด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ดังตารางที่ 2

**ตารางที่ 2** ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่ม 13 ภาพรวมทุกด้าน

| ความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนว | $\bar{x}$ | S.D. | แปลความหมาย |
|---|---|---|---|
| 1. ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล | 4.10 | 0.56 | มาก |
| 2. ด้านบริการสารสนเทศ | 4.15 | 0.44 | มาก |
| 3. ด้านบริการให้คำปรึกษา | 4.13 | 0.40 | มาก |
| 4. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล | 4.21 | 0.56 | มากที่สุด |
| 5. ด้านบริการติดตามผล | 4.06 | 0.59 | มาก |
| **รวม** | **4.13** | **0.43** | **มาก** |

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านบริการสารสนเทศ มีด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านบริการติดตามผล ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ที่มีอายุ ระดับชั้น และระดับการศึกษาทางธรรม แตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักเรียนที่มีพรรษาแตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่ม 13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**อภิปรายผลการวิจัย**

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จากการผลการศึกษา พบว่า ความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนอาจต้องการคำแนะนำที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาการเรียน การเตรียมตัวสอบ หรือการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ทำให้ความต้องการด้านการแนะแนวเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องวิชาที่ท้าทายหรือซับซ้อน บริการแนะแนวยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการจัดการอารมณ์ ความเครียด และปัญหาชีวิต นักเรียนอาจคาดหวังว่าจะได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง การมีสุขภาพจิตที่ดี รวมถึงการมีทักษะการปรับตัวในชีวิตประจำวัน นักเรียนอาจรู้สึกว่าการแนะแนวเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่ทำให้พวกเขาสามารถพูดคุยถึงความกังวลหรือปัญหาต่างๆ ได้ การมีความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้แนะแนวทำให้เกิดความต้องการและคาดหวังต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวนัญญา แก้วแก้วปาน (2565) พบว่า มีการจัดบริการแนะแนวต่างๆ ให้กับผู้เรียนทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เป็นลักษณะกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเองใน 5 ลักษณะการบริการ ดังนี้ 1) บริการสำรวจข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้การปรึกษา 4) บริการจัดวาง ตัวบุคคล และ 5) บริการติดตามผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนวัชร์ เพ็ญรัตนหิรัญ (2563) พบว่า ความต้องการ

จำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ โดยคะแนนเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับสูงมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากการผลการศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ที่มีอายุ ระดับชั้น และระดับการศึกษาทางธรรม แตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักเรียนในระดับชั้นและอายุที่สูงขึ้นอาจมีเป้าหมายและความสนใจที่ซับซ้อนกว่านักเรียนที่อายุน้อย เช่น การเตรียมตัวสอบเข้าต่อหรือการวางแผนอาชีพ ทำให้มีความคาดหวังต่อการแนะแนวที่ช่วยสนับสนุนเป้าหมายเหล่านี้มากขึ้น นักเรียนที่อายุมากกว่าหรือเรียนในระดับการศึกษาทางธรรมสูงขึ้นอาจเผชิญกับความท้าทายหรือปัญหาที่ซับซ้อนกว่า จึงต้องการการแนะแนวที่สามารถให้คำปรึกษาในเชิงลึก ในขณะที่นักเรียนที่อายุน้อยอาจต้องการการแนะแนวในเรื่องการปรับตัวกับการเรียนหรือความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนวัชร์ เพ็ญรัตนหิรัญ (2563) พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ โดยคะแนนเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับสูงมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 จากผลการศึกษา พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 อาจเป็นเพราะความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเอง และคุณภาพการให้บริการที่ดี ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกว่าการแนะแนวสามารถช่วยพัฒนาตนเองได้จริง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการส่วนบุคคลได้ ความเชื่อมั่นในตนเองทำให้นักเรียนมองว่าพวกเขาสามารถบรรลุเป้าหมายผ่านการแนะแนวได้ ในขณะที่แรงจูงใจและทัศนคติในการพัฒนาตนเองช่วยกระตุ้นให้พวกเขาเปิดรับและต้องการคำแนะนำในการพัฒนาทักษะหรือแก้ปัญหา ทั้งนี้การบริการที่มีคุณภาพสูงจะเพิ่มความไว้วางใจและความคาดหวังว่าแนะแนวจะช่วยให้นักเรียนสามารถเติบโตและสำเร็จตามที่คาดหวังได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชลี จันทรังษี (2566) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน ตามความเห็นของผู้บริหาร ครูแนะแนว และครูผู้สอน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจูงใจ และด้านวัฒนธรรมองค์การ โดยพยากรณ์ได้ร้อยละ 15.60

**องค์ความรู้การวิจัย**

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือ ความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ประกอบด้วย 1) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล นักเรียนต้องการโอกาสในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตนเอง และคาดหวังให้โรงเรียนมีการแนะแนวทางการศึกษาต่อและเส้นทางอาชีพที่เหมาะสม 2) ด้านบริการเก็บข้อมูลนักเรียน นักเรียนต้องการให้โรงเรียนมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน คาดหวังให้โรงเรียนใช้ระบบดิจิทัลหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ และต้องการให้สามารถดูประวัติและพัฒนาการของตนเองได้ 3) ด้านบริการสารสนเทศ นักเรียนต้องการแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและเชื่อถือได้ ต้องการระบบที่สามารถ ค้นหาข้อมูลได้สะดวก และต้องการระบบแจ้งเตือนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 4) ด้านบริการให้คำปรึกษารายบุคคล นักเรียนต้องการให้มีบริการให้คำปรึกษาที่เข้าถึงง่ายและเป็นกันเอง คาดหวังว่าผู้ให้คำปรึกษาจะมีความรู้ความสามาร เข้าใจปัญหาของนักเรียน และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ 5) ด้านบริการติดตามผล นักเรียนคาดหวังให้มีระบบติดตามผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องการการสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ ดังภาพที่ 1

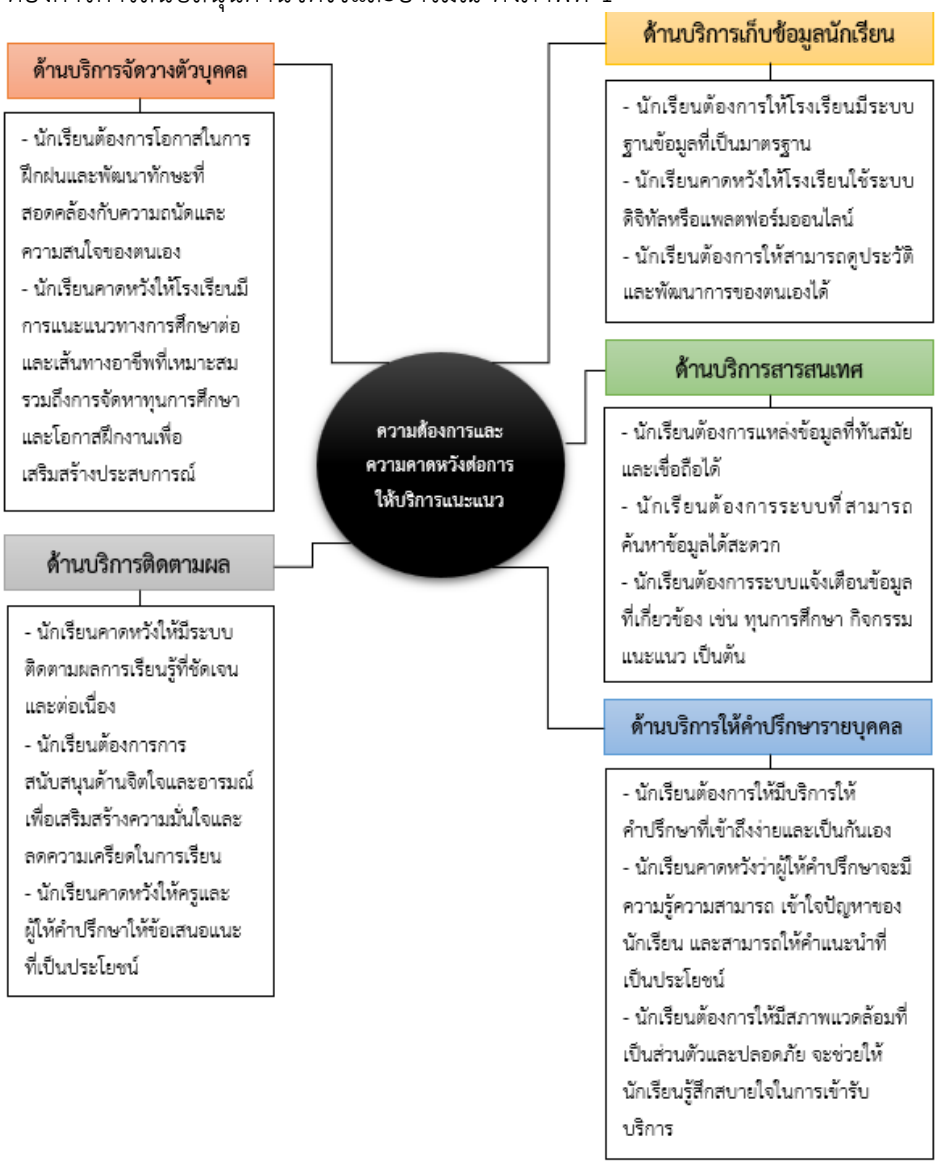


**ภาพที่ 1** องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

**ข้อเสนอแนะการวิจัย**

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ไปกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการให้บริการแนะแนวของสถานศึกษาต่อไป

1.2 กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติควรร่วมมือกันพัฒนาสื่อและแนวทางการแนะแนวที่แตกต่างกันสำหรับนักเรียนระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง และส่งเสริมให้ครูแนะแนวพัฒนาแนวทางการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

1.3 จากผลการศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ ทัศนคติในการพัฒนาตนเองและคุณภาพการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการและความคาดหวังต่อการให้บริการแนะแนวของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่ม 13 ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริม และปรับปรุง การดำเนินการจัดบริการแนะแนวได้อย่างเหมาะสม และตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน เพิ่มเติมในบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานแนะแนวด้านตัวแปรอื่นๆ ของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาปัจจัยส่งผลต่อการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนและประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

**เอกสารอ้างอิง**

นุชลี จันทรังษี. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ, 12(45), 307-317.

มนตรี อินตา, สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ และมนทกานต์ เมฆรา. (2561). การแนะแนวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น. Veridian E-Journal, Silpakorn University, 11(2), 2513-2530.

รัตนวัชร์ เพ็ญรัตนหิรัญ. (2563). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 31(2), 110-131.

วนัญญา แก้วแก้วปาน. (2565). การศึกษาการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 33(1), 111-125.

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

Omosule. (2013). The ideal guidance and counselling unit for a university of the 21st century. From http://www.oauife.edu.ng/ Retrieved January 25, 2025.